

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 539/2025
29.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић, Александра Степановића и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Зорана Ранђеловића, због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Стојана Такића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Лесковцу 22К бр. 4/2024 од 23.02.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 267/2024 од 15.01.2025. године, у седници већа одржаној дана 29.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неблагоприятан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Зорана Ранђеловића, адвоката Стојана Такића поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Лесковцу 22К бр. 4/2024 од 23.02.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 267/2024 од 15.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Лесковцу 22К бр. 4/2024 од 23.02.2024. године окривљени Зоран Ранђеловић оглашен је кривим да је извршио кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика за које је осуђен на казну затвора у трајању од 2 године, у коју се урачунава време проведено у притвору почев од 22.06.2023. године до 25.10.2023. године. Истом пресудом одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву на начин ближе наведен у изреци првостепене пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 267/2024 од 15.01.2025. године, усвојена је жалба Вишег јавног тужиоца у Лесковцу и пресуда Вишег суда у Лесковцу 22К бр. 4/2024 од 23.02.2024. године је преиначена, тако што је окривљени Зоран Ранђеловић оглашен кривим да је извршио кривично дело убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. Кривичног законика, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 5 година и 6 месеци, коју ће издржати по правноснажности пресуде, а у коју се урачунава период лишења слободе и време проведено у притвору од 22.06.2023. године до 25.10.2023. године, док је жалба браниоца окривљеног Зорана Ранђеловића одбијена

као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу је потврђена. Окривљени је обавезан да плати на име судског паушала износ од 10.000,00 динара Апелационом суду у Нишу у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног, адвокат Стојан Такић, због повреде закона из члана 438. став 2. и члана 439. став 1. тачка 1), 2) и 3) Законика о кривичном поступку, са предлогом да суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости и утврди да је побијаним пресудама повређен закон у корист окривљеног, те да првостепену пресуду, која је преиначена другостепеном одлуком, укине или исту преиначи у корист окривљеног, као и да у смислу члана 488. став 3. Законика о кривичном поступку одложи извршење правноснажне пресуде.

Врховни суд је на седници већа размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неблаговремен.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости ако није поднет у року из члана 485. став 4. ЗКП, односно у року од 30 дана од дана када је окривљеном достављена правоснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, обзиром на одредбу члана 71. тачка 5) ЗКП, којом су права браниоца ограничена правима окривљеног.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињеницу да је окривљеном Зорану Ранђеловућу уредно достављена другостепена пресуда дана 24.02.2025. године, како то произлази из повратнице која се налази у списима предмета, а да је захтев за заштиту законитости бранилац окривљеног послао преко поште 04.04.2025. године (а потом и 07.04.2025. године поднео захтев за заштиту законитости идентичне садржине, како то произлази из службеног пријемног печата Врховног суда), то је предметни захтев поднет након законом прописаног рока из члана 485. став 4. ЗКП, па је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одбацио као неблаговремен.

Из напред изнетих разлога, на основу члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП, Врховни суд је одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Татјана Вуковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**